

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๓๘๑

กฎกระทรวงการต่างประเทศ
ออกตามความในพระราชบัญญัติจดทะเบียนครอบครัว
พุทธศักราช ๒๕๗๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติ
จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๕๗๘ รัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการต่างประเทศออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑. เพื่อประโยชน์แก่การจดทะเบียนในเมืองต่าง
ประเทศ ให้ที่ทำการสถานทูต หรือสถานกงสุลสยามเป็น
สำนักทะเบียน ตามความใน มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติ
จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๕๗๘

ข้อ ๒. ให้เจ้าพนักงานทูต หรือ กงสุลสยาม เป็น นาย
ทะเบียนประจำสำนักทะเบียนที่ทำการสถานทูต หรือสถาน
กงสุลสยามนั้น

ข้อ ๓. คำร้องขอจดทะเบียนสมรสให้ทำตามแบบ ก.
คำร้องขอจดทะเบียนการหย่าให้ทำตามแบบ ข.
คำร้องขอจดทะเบียนการรับรองบุตรให้ทำตาม
แบบ ค.

เล่ม ๕๒ หน้า ๑๓๘๒ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๔๗๘

คำร้องขอจดทะเบียนการรับบุตรบุญธรรมให้ทำ
ตามแบบ ง.

คำร้องขอจดทะเบียนเลิกการรับบุตรบุญธรรมให้
ทำตามแบบ จ.

ข้อ ๔. คำร้องขอจดทะเบียนนั้น ถ้านายทะเบียน
เห็นว่าทำไม่ถูกต้องก็ดี หรือเขียนข้อความบกพร่องก็ดี
หรือมีเหตุอันควรสงสัยว่า การมิได้เป็นไป ตาม เงื่อนไข แห่ง
มาตรา ๑๔๔๕ มาตรา ๑๔๔๖ และมาตรา ๑๔๔๗ แห่ง
ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ก็ดี นายทะเบียนอาจ
เรียกผู้ร้องขอจดทะเบียน มาสอบสวน เสีย ก่อน ที่จะรับจด
ทะเบียนก็ได้

ข้อ ๕. การร้องขอจดทะเบียนในกรณีที่ผู้ร้องขอจดทะเบียน
ตาย ตามความในมาตรา ๑๔ วรรค ๒ แห่งพระราชบัญญัติ
จดทะเบียนครอบครัว พ.ศ. ๒๔๗๘ เมื่อนายทะเบียน
สอบสวนเห็นสมควรรับจดทะเบียนแล้ว ให้นายทะเบียน
บันทึก ถ้อย คำ และ พฤติการณ์ แห่ง การ ร้อง ขอ นั้น ไว้ ใน
ทะเบียนด้วย

ข้อ ๖. การจดทะเบียนการหย่า ให้นายทะเบียนบันทึก
ลงไว้ในทะเบียนสมรสด้วย และถ้าการจดทะเบียนสมรส

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๗๘ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๒ หน้า ๑๓๘๓

นั้นได้กระทำไว้ ณ สำนักทะเบียนแห่งอื่น ก็ให้นายทะเบียน
ผู้รับจดทะเบียนการหย่าส่งสำเนาทะเบียนหย่านั้นไปยังนาย
ทะเบียนผู้รับจดทะเบียนสมรส เพื่อจะได้บันทึกไว้ใน
ทะเบียนสมรสเป็นสำคัญ

ข้อ ๗. การจดทะเบียนเลิกการรับบุตรบุญธรรมให้นำ
ข้อ ๖ แห่งกฎนี้มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๘. การบันทึกทุกอย่าง ให้นายทะเบียนบันทึก
เหตุผลแล้วลงวันเดือนปีและลายมือชื่อไว้เป็นสำคัญทุกครั้ง

ข้อ ๙. การจดทะเบียนและการบันทึกทุกอย่าง ให้นาย
ทะเบียนคัดสำเนาซึ่งได้รับรองถูกต้องแล้ว ส่งไปยัง
กระทรวงการต่างประเทศเพื่อส่งต่อไปยังกระทรวงมหาดไทย

ข้อ ๑๐. ผู้มีส่วนได้เสียอาจจะขอจดทะเบียน ณ สำนัก
ทะเบียนที่รับจดทะเบียนไว้ตามสถานทูต และสถานกงสุล
ต่างๆ ได้โดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม และถ้าจะขอสำเนา
ก็ให้นายทะเบียนคัดสำเนาลงลายมือชื่อรับรองให้ โดยคิด
ค่าธรรมเนียม ๓ บาทสองบาท ตามอัตราแลกเปลี่ยน
ณสถานที่และในเวลาที่ใช้เงิน

ข้อ ๑๑. ผู้มีส่วนได้เสียที่อยู่ในต่างประเทศอาจจะยื่น
คำขอต่อ นายทะเบียน เพื่อขอทราบข้อความใด ๆ จาก

เล่ม ๕๒ หน้า ๑๓๘๔ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๔๗๘

ทะเบียนของสำนักทะเบียนกลางก็ได้ แต่คำขอนั้นต้องทำ
ตามแบบที่สำนักทะเบียนกลางได้จัดพิมพ์ขึ้น และต้องเสีย
ค่าธรรมเนียมรายละเอียด ตามอัตราแลกเปลี่ยนณสถานที่
และในเวลาที่ชำระเงิน เมื่อได้ชำระ ค่าธรรมเนียมก่อนนาย
ทะเบียนต้นทางแล้ว จึงให้นายทะเบียนรับคำขอนั้นส่งไป
ยังกระทรวง การ ต่าง ประเทศ เพื่อ ส่งต่อไป ยัง กระทรวง
มหาดไทยโดยเร็ว

กฎให้ไว้เมื่อวันที่ ๑๒ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๔๗๘

พระยาศรีเสนา

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ